

Lag om ändring i rättegångsbalken;

utfärdad den 18 maj 2000.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 48 kap. 3, 6–9, 11, 12 och 17 §§ rättegångsbalken skall ha följande lydelse.

48 kap.

3 §² Har ett föreläggande enligt detta kapitel utfärdats till godkännande inom viss tid, får frågan om ansvar för brottet tas upp på nytt innan denna tid har gått ut endast om den misstänkte har förklarat att han inte godkänner föreläggandet.

Har ett föreläggande godkänts, gäller det som en dom som har vunnit laga kraft.

6 §³ Ett strafföreläggande skall innehålla uppgift om

1. den åklagare som har utfärdat föreläggandet,
2. den misstänkte,
3. brottet med angivande av tid och plats för dess begående samt övriga omständigheter som behövs för att känneteckna det,
4. den eller de bestämmelser som är tillämpliga när det gäller brottet,
5. det straff och den särskilda rättsverkan, som föreläggs den misstänkte, och
6. det enskilda anspråk som föreläggs den misstänkte med uppgift om målsäganden och de omständigheter som anspråket grundar sig på.

7 §⁴ Utfärdas ett strafföreläggande till godkännande inom viss tid, skall den misstänkte ges

1. upplysning om sättet för godkännande och om den tid som fastställts för detta, och
2. upplysning att, om godkännande inte sker, åtal kan äga rum efter utgången av den fastställda tiden.

8 §⁵ Ett skriftligt besked med strafföreläggandets innehåll och sådana upplysningar som anges i 7 § skall lämnas eller sändas till den misstänkte.

¹ Prop. 1999/2000:67, bet. 1999/2000:JuU18, rskr. 1999/2000:201.

² Senaste lydelse 1968:193.

³ Senaste lydelse 1994:1412 (jfr 1995:1162).

⁴ Senaste lydelse 1968:193.

⁵ Senaste lydelse 1974:573.

9 §⁶ Strafföreläggande godkänns genom att den misstänkte undertecknar och tillställer behörig mottagare en förklaring, att han erkänner gärningen och godtar det straff och den särskilda rättsverkan samt det enskilda anspråk som upptagits i föreläggandet. Närmare bestämmelser om vem som skall motta sådan förklaring meddelas av regeringen.

11 §⁷ Ett strafföreläggande kan också godkännas genom att hela beloppet betalas till den myndighet som regeringen bestämmer, utan att ett skriftligt godkännande skett, om föreläggandet avser endast böter, eller böter och särskild rättsverkan som innebär betalningsskyldighet.

Betalning enligt första stycket skall inte anses som ett godkännande, om det framgår att den misstänkte inte har avsett att godkänna föreläggandet.

12 §⁸ Ett godkännande är utan verkan om det sker sedan åklagaren har

1. utfärdat stämning, stämningsansökan eller ett nytt strafföreläggande,
2. beslutat att inte väcka åtal för brottet, eller
3. beslutat att lägga ned eller inte inleda en förundersökning.

17 §⁹ Bestämmelserna i 6 § 2, 3 och 5 samt i 7, 9, 11 och 12 a §§ gäller även i fråga om föreläggande av ordningsbot. Vad som sägs om åklagare i 12 a § skall därvid i stället avse polisman.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000. I fråga om strafförelägganden och ordningsbot som utfärdats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser.

På regeringens vägnar

BRITTA LEJON

Agneta Bäcklund
(Justitiedepartementet)

⁶ Senaste lydelse 1994:1412 (jfr 1995:1162). Ändringen innebär att andra stycket upphävs.

⁷ Senaste lydelse 1994:420.

⁸ Senaste lydelse 1968:193.

⁹ Senaste lydelse 1982:1123.